

[Lykketoft]

ge sig sammen til at støtte de moderate socialdemokratiske ændringsforslag, som kunne have gjort, at vi kunne have opretholdt bred enighed på dette felt.

Det er skatteministerens intense vilje til kun at lukke huller med sier, som bringer os i denne situation.

Bente Juncker (CD):

Der er gået fem år, siden den aftale blev lavet, at man skulle udmønte dobbeltbeskatningsaftalen her i 1990-91.

Jeg må altså sige, at jeg ikke forstår den socialdemokratiske kritik. Det, skatteministeren har gjort her, er stort set, at han har lagt ryg til det socialdemokratiske forslag om dobbeltbeskatning af aktier. Vi har sagt flere gange til skatteministeren, at han i det mindste kunne bruge provenuet fuldt ud, det, der var afsat i 1990-91. Men det har skatteministeren ikke ønsket, han har ønsket at lave et forlig med Socialdemokratiet og bruge den socialdemokratiske model for dobbeltbeskatning af aktieudbytte. Jeg forstår derfor ikke helt hr. Lykketofts ord her i dag.

Jeg vil sige, at det, ministeren har givet tilsagn om, er, at problemerne skal løses i indeværende samling, og det står der i betænkningen.

Der står i tillægsbetænkningen, at CD vil redegøre for, hvordan vi vil stemme, ved tredje behandling. Jeg kan sige, at vi stemmer ja til lovforslaget, selv om vi synes, det er vel socialdemokratisk i sin ånd. Ministeren burde have brugt den ramme, der blev afsat.

Elisabeth Arnold (RV):

Også Det Radikale Venstre er glad for, at det omsider er lykkedes at få den sidste del af den gamle skattereform på plads med vedtagelsen af dette forslag om ophævelse af dobbeltbeskatningen af aktieudbytte.

De ændringsforslag, Socialdemokratiet stillede ved anden behandling af forslaget, stemte vi imod, og vi sagde ved den lejlighed, at vi syntes, at forslaget, som det kom til at se ud, var udtryk for en meget stor tilnærmelse mellem den daværende regering og Socialdemokratiets synspunkter.

Lovforslaget bygger på det, der i daglig tale hedder »Lykketoftmodellen«, og man har filet på den ene procentsats efter den anden for at komme hr. Lykketoft i møde, så det er svært at forstå, at hr. Lykketoft stadig ikke er tilfreds.

Der er i løbet af de sidste udvalgsbehandlinger peget på en enkelt omgåelsesmulighed, som har været behandlet i Skatteudvalget. Fra radikal side er vi tilfredse med det tilsagn, skatteministeren har givet om at søge problemet løst i indeværende folketingssamling, og derfor vil vi støtte lovforslagets endelige vedtagelse her ved tredjebehandlingen.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil også gøre det kort ved at udtrykke tilfredshed med, at vi endelig får opfyldt det, der lå i skattereformforliget fra 1985. Jeg synes, der har været vist stor smidighed og imødekommethed fra regeringens side, også nu sidst med den tilkendegivelse, vi har fået fra skatteministeren.

Derfor kan jeg kun beklage, at vi ikke i bred enighed, dvs. de partier, som står bag skattereformaftalen fra 1985, kan føre den sidste del ud i livet. Det synes jeg er skuffende.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Til klargøring for især fru Elisabeth Arnold og hr. Kofod-Svendsen, som jeg på et tidspunkt i foråret 1990 troede at jeg var tæt ved 100 pct. enig med om udformningen af dette forslag:

Jeg er helt opmærksom på, at CD hele tiden har ønsket at bruge pengene to gange. De samme penge som til selskabsskattelettelsen vil man bruge til en yderligere lempelse af dobbeltbeskatningen.

Men De Radikale og Kristeligt Folkeparti kvitterede entydigt, var det min ganske bestemte opfattelse for et år siden, for, at Socialdemokratiet bidrog enormt konstruktivt, men også forstod, at når vi lagde et forslag på bordet, så var det til endelig afregning, så var det ikke til, at man skulle fortsætte fiflerierne, justere lidt ned på procenterne, sådan at man var sikker på, at de 5.000 af landets formueejere, der ejer de største aktieformuer, alligevel fik et lille smuthul. Det er det, der er vores indvending, og det er det, som gør, at vi næste gang må være en lille smule mere betænkelige ved at prøve i en forhandling at være så ekstremt konstruktive, at vi prøver at gå helt frem til målet, hvor vi kan fastholde rimelige fordelingshensyn og rimelige kontrolhensyn og nå en forenkling. Der kommer altid nogle borgerlige partier med skatteministeren i spidsen og siger: Nej, vi sy-